

Bob Avakian'ın “Başka Bir Yolu Öne Sürmek” Eserinden Alıntılar

18.08.2021 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: 2007'de revcom.us Bob Avakian'ın uluslararası duruma, emperyalizm (özellikle ABD emperyalizmi) ile İslami köktencilik arasındaki çatışmaya ve önemli strateji, yöntem, epistemoloji ve ahlak meselelerine ilişkin bir konuşması olan *Başka Bir Yolu Öne Sürmek*'i yayınladı.

Bu konuşmalara yaşanan mevcut krizde tekrar geri dönmeye değer. Gerçek Bir Devrim İçin Örgütlenin Turu'nun üyesi bir yoldaşımız, insanların bu konuşmayı daha iyi anlamaları için aşağıdaki alıntılardan bazılarını seçti. Bu alıntılardan bazıları Bob Avakian'ın *Basics* kitabında ayrıca yeniden basılmıştır.

Kaynak için bkz: [Quotes from “Bringing Forward Another Way,” by Bob Avakian \(revcom.us\)](#)

Buradaki çekişmede bir yanda Cihad diğer yanda McDünya/McHaçlıSeferi'ni görürüz, bunlar insanlığın sömürgeleştirilen ve ezilen ve tarihsel olarak miadı dolmuş katmanlarına karşı, emperyalist sistemin tarihsel olarak miadı dolmuş egemen sınıfı şeklinde bulunurlar. Bu iki gerici kutup birbirlerine karşı olsalar da aslında birbirlerini güçlendirirler. Eğer bu “miadı dolmuşlardan” birinin yanında yer alırsanız, en sonunda ikisini de güçlendirirsiniz.

*Her ne kadar bu çok önemli bir formülasyon olsa ve dünyanın şu evresinde süreçleri yöneten dinamikleri anlamak açısından kritik önemde olsa da, aynı zamanda bu “tarihsel olarak miadı dolmuşlardan” hangisinin daha büyük zarar verdiği ve insanlığa karşı daha büyük tehdit oluşturduğu konusunda açık olmamız gerekiyor: Bu da, tarihsel olarak miadı dolmuşlardan emperyalist sistemin egemen katmanıdır, ve özellikle de ABD emperyalistleridir. – **Basics 1:28***

Gerçekten anlamamız gereken şey -ve bunun pop lerleştirilebilecek ve yaygınlaştırılması gereken bir slogan veya formül olduğuna inanıyorum- şudur: Irak'ta ne yaptıklarına, bunu nasıl haklı çıkardıklarına ve orada neler olduğuna bakarsanız, bunların çoğunu şu formülasyonda yakalayabilirsiniz. Bize yalan söylediler ve kendilerini kandırdılar.

Bu durum aslında olanların büyük bir kısmıdır. Kendi propagandalarına inanıyorlardı. Dünyayı böyle görüyorlardı, gerçekten de dünyanın böyle olduğunu düşünüyorlardı. Bush yönetiminin Ron Suskind'e söylediklerini gerçekten de yapabileceklerini düşündüler; sanki başka hiçbir faktörün ve başka hiçbir insanın gerçekliğin ne olduğuyla ilgisi yokmuş gibi adeta kendi gerçekliklerini sahada yaratmaya devam edebileceklerini düşündüler. Geçenlerde medyadaki bu emperyalist s zc lerden birini dinlerken, ağzımı açmadan edemedim: "Onlar kendi sistemlerinin nasıl çalıştığını anlamıyorlar." Bunu kavramak önemlidir. ABD toplumunun gerçek doğasının ne olduğunu ve temelde neye dayandığını anlamıyorlar.

Emperyalistlerin çıkarları, hedefleri ve büyük tasarımları bizlerin çıkarı değildir - bunlar ABD'de veya bütün olarak dünyada halklarının ezici çoğunluğunun çıkarı değildir. Ve emperyalistlerin bu çıkarların peşinde koşarken kendilerini içinde buldukları zorluklara emperyalistlerin bakış açısından ve çıkarlarından değil, insanlığın büyük çoğunluğunun bakış açısından, daha başka bir yol, daha farklı ve daha iyi bir dünya için insanlığın temel ve acil ihtiyaçları doğrultusunda görülmeli ve yanıtlanmalıdır. - **BAasics 3:8**

Ama onların sorunu, gördüğümüz gibi, Afganistan ya da Irak olsun, bu emperyalistlerin ülkeleri işgal etmede ve rejimleri devirmede iyi olmaları, ancak sonra kendilerini ülkeyi işgal etme konumunda bulduklarında onlara karşı, uyanan bir nüfusa sahip olmalarıdır, farklı bir dinamik beliriyor ve onlar için bu o kadar da kolay değildir. "Düzeni" korumak ve kendi çıkarları doğrultusunda dayatmak istedikleri değişiklikler için bastırmaları o kadar kolay değil. Bunu "yukarıdan aşağıya" empoze etmek -ki emperyalist işgalcilerin değişiklikleri dayatmasının tek yolu budur- o kadar kolay değildir.

Kendiniz için kaostan ve sizi daha doğrudan etkileyen şeylerden kaçınmaya çalışmanın ahlaki iflasının yanı sıra, birçok kişi buna kapılmış ve korkunç acılar çekerken -daha sonra döneceğim tüm bu ahlaki boyutun yanı sıra, çünkü bu aslında vurgulanması ve insanlarla birleştirilmesi gereken bir şeydir- emperyalist ülkelerde ve dünyanın başka yerlerinde şu anda daha ayrıcalıklı bölgeleri işgal edenlerin bile önümüzdeki dönemde büyük karışıklık ve kaostan etkilenmekten kurtulamayacakları bir gerçektir.

Asıl soru, kaos olup olmayacağı ya da herhangi bir şekilde insanları her neredede olurlarsa olsunlar etkileyip etkilemeyeceği değildir. Asıl soru şudur: Bütün bunlar neye yol açacak, bundan ne çıkacak, tüm bunlardan nasıl bir dünya çıkacak?

Temel terimlerle ifade etmek gerekirse, İsrail, Filistin halkı (ve daha geniş anlamda bölge halkı) için büyük acılar pahasına Ortadoğu coğrafyasına dayatılmış sömürgeci-yerleşimci bir devlettir.

İsrail, emperyalizmin desteği olmadan ortaya çıkamazdı ve yalnızca kendi çıkarları için değil, aynı zamanda İsrail devletine her yıl milyarlarca dolarlık yardım ve özellikle de askeri yardım sağlayan ABD emperyalizminin silahlı bir garnizon ve yaptırım aracı olarak hareket etmektedir.

Genel ilke olarak ve özellikle bu emperyalist ülkede yaşarken, ABD emperyalizmine -“kendi” egemen sınıfımıza ve onun dünyada yaptıklarına- karşı çıkmak konusunda özel bir sorumluluğumuz vardır. Fakat bununla birlikte, bu durum İslami köktendinci güçleri tarihsel olarak miadı dolmamış ve gerici olmayan bir şey de yapmaz. Emperyalizme muhalefetlerinin karakterini, bunun neye yol açtığını ve neyin parçası olduklarının dinamiğini değiştirmez. Bu iki “tarihsel olarak miadı dolmuşların”, her ne kadar birbirlerine karşı olsalar da aslında birbirlerini güçlendirmeleri dinamiğini değiştirmez.

Ve eğer bu “tarihsel olarak miadı dolmuşlardan” birini desteklerseniz, her ikisini de güçlendirmeye katkıda bulunacağınızı anlamak, bunu başkalarının da anlaması için mücadele etmek çok önemlidir. Bu dinamiğin dışına çıkmak ve başka bir yol öne sürmek çok önemlidir.

ABD'deki nispeten eğitimli nüfus arasında bile var olan yaygın cehalete, genel olarak "dünyadaki iyi adamlar" olduğumuza dair bir tutum eşlik etmektedir. Bu yüzden yaptığımız şeylerden ötürü diğer insanlara acı çektirmemiz hesaba katılmaz. Kısmen böyle bir tutumdan ve kısmen de cehaletten dolayı, ABD'deki insanların çoğunluğunun ABD'nin fiilen nükleer silah kullandığını ve sivil halka atom bombası attığını bilmemesi -veya bu "bilgiyi işleyememesi" veya işlemek istememesi- oldukça muhtemeldir. Ya da bir şekilde bu durum Anılarımda bahsettiğim Bob Dylan cümlelerine benzer (Ike'tan Mao'ya ve Ötesine. Ana Akım Amerika'dan Devrimci Komünistliğe Yolculuğum - Bob Avakian'ın Anıları): Dylan'ın bir şarkısındaki karakter nükleer bir sığınağa girmeye çalıştığında, bu sığınanın sahibi tarafından reddedilip tehdit edilir ve ardından ikisi arasında şu konuşma geçer: "Bilirsin ki İsa'yı da reddetmişlerdi" dedim; 'İyi de sen o değilsin' dedi. Bu ülkedeki birçok insanın kullandığı mantıkla işte bu aynı mantıktır -ve bu sistemin yöneticileri ve savunucuları tarafından sistematik olarak kullanılan bir mantıktır- taahhüt ettikleri "eşsiz barbarlığın" bir kısmı ortaya çıktığında: "İyi de bu biziz, o yüzden bunlar sayılmaz... sen bizden değilsin." derler.

Pek çok insan "sağduyu" hakkında konuşup durur ve bu durum özellikle gerici hedeflerinin hizmetinde belirli bir dar görüşlülüğe başvurmak istediklerinde, sağcı politikacılar, talk-show sunucuları vb. tarafından sıklıkla başvurulmuş bir şeydir. Sık sık "şimdi burada sağduyulu konuşalım" derler. Epistemolojik açıdan bu çok önemlidir. Yani dünyada neler olup bittiğini gerçekten nasıl anlayacakları konusunda insanlarla mücadele etmek açısından çok önemlidir. Öte yandan "sağduyunun" iki şeyden biri (veya her ikisi) anlamına geldiği gerçeğini kavramak çok önemlidir: Ya temel mantık anlamına gelir ve/veya insanların onları sorgulamadığı, hatta farkında bile olmadığı, egemen kültüre derinden gömülü varsayımlardan yola çıkarak düşünme anlamına gelir.

60'larda tam olarak bilimsel olmayan, fakat aslında kötüden çok iyi ve yanlıştan çok daha doğru olan bir slogan vardı: "Ya çözümün bir parçasısınız ya da sorunun bir parçasısınız." Bu tür bir yönlendirme yanlış değildi. Çizgileri geri dönülmez bir şekilde çizmişseniz ve insanları yanlış tarafta yer aldıklarında (ya da kenarda kalmaya çalışırken) kazanmaya çalışmadıysanız, o

zaman, evet, bu yanlış olur. Ayrıca eğer şeylerin altında yatan gerçek itici güçlerin neler olduğuna ve aslında toplumdaki yönetici ve karar verici güçlerin neler olduğuna dair herhangi bir materyalist analiz yapmamışsanız, o zaman, evet, bu yanlış olur. Fakat insanlara meydan okumak yanlış değildir ve aslında oldukça gereklidir: Bakın, burada büyük bir deprem yaşanıyor ve dünyanın ayrıldığı yolun iki tarafı da aslında felaketten başka bir şeye yol açmayacak; başka bir yol bulmalıyız, sizler bunun bir parçası olmalısınız ve bunu yapmak için “konfor alanınızdan” çıkmanız gerekiyor.

Kitlelerin sahip olduğu tek şans budur. Başka şansları yok. Mobile Shaw haklıydı: Halk kitlelerinin sahip olduğu tek umut bizleriz. Elbette, dünyanın her yerinde başka komünistler de var. Bir bütün olarak kitlelerin sahip olduğu tek umuduz ve dünyanın sahip olduğu tek umut biziz. Umarım gelmekte olan tüm bu çılgınlık, yıkım ve fedakarlık çok daha iyi bir şeye dönüşür. Bu rolden çekinmemeliyiz. Ve yaptığımız her şeyle bunun bizim rolümüz olduğunu asla unutmamalıyız. İnsanlarla oturup bir fincan kahve içerken ve genel olarak devrimden uzak pek çok şeyle yolumuza devam ederken bile amaçlanan şeyin aslında bu olduğunu asla unutamayız. O geniş kollara ve o geniş vizyona sahip olmalıyız; ve daha önce de söylediğim gibi tüm bunları ilerletmek için, bunların yaşanmasına izin vermeden “gerilmenin ve dört bir parçaya bölünmenin” eşiğine kadar gitmeye istekli olmalıyız.

Bütün bu devasa şeylere karşı, yüzleşmemiz gereken çok büyük ve çok önemli, çok ürkütücü şeylere karşı önümüzde duran iki şey var. Biri diyalektik materyalist bakış açımız ve yöntemimiz, gerçeğe bilimsel yaklaşımımız. Diğeri ise gerçekliğin kendisi, bu bakış açısının ve metodolojinin yansıttığı ve kapsadığı hareket ve gelişimdir.

Bu yararlı bulduğum bir benzetmedir: Gerçeklik ateş gibidir, yanan bir cisime benzer ve eğer bu yanan cismi tutmak ve hareket ettirmek istiyorsanız, bunu yapacak aracınızın da bulunması gerekir. Bunu araçsız yaparsanız sonuç pek de iyi olmayacaktır. Bu durum, teorinin rolünü, dönüştürülmesi gereken çok daha büyük bir dünyada pratik ile ilişki içinde, özellikle de dünyayı değiştirmek için devrimci pratik ile ilişki içinde anlamının bir başka yoludur. – **Basics 4:21**

Teori ve (siyasi ve ideolojik) çizgiler gerçeklikten soyutlamalardır, ne kadar doğru olurlarsa, gerçek doğası ve gerçek hareketi içindeki dünyayı değiştirmede bize o kadar rehberlik yaparlar. Eğer teoriyi ve çizgiyi dünyayı değiştirmede bir araç olarak kullanacaksanız, onu ele almalı ve onun özüyle cebelleşmelisiniz -bu gerçekliğin soyutlanmasından gelir ve bir yoğunlaşmadır- ve evet, Marx'ın üzerinde durduğu gibi ve bizim de üzerinde durmamız gerektiği gibi dünyayı değiştirmek için bu geri iletilmelidir. Fakat teori ile soyutlama düzeyinde boğuşmaktan geri adım atarsanız, yoldan çıkıp çukura saplanacaksınız demektir.

Ve bu arada, soyutlamayı herkes yapabilir. Yalnızca bir avuç insan bunu yapar diye bir şey yoktur. Devrimci teorinin, komünist teorinin halk kitlelerince ulaşılabilir hale getirilmesi gerekir, halk kitleleri farklı dünya görüşleriyle birlikte her zaman soyutlamayla etkileşim halindedir. Her tür şeye ilişkin her tür teoriye sahip olmayan ne temel tabakadan biriyle, ne de herhangi bir tabakadan birine denk geldim -bunların pek çoğu görüşlerini burjuvaziden çekmektedir ve nihai olarak onun bakış açısını yansıtırlar- bununla birlikte, bazıları bunu bir dereceye kadar görünür şekilde ve dolaylı olarak yapar, insanların kendilerinin “uydurduğu” fikirler ve teoriler bilinçsiz bir şekilde de olsa, az veya çok toplumdaki egemen burjuvazinin bakış açısını yansıtır. Elbette, hareketi ve gelişimi içindeki gerçekliği en doğru, en derin ve eksiksiz olarak yansıtacak teorik soyutlamalar yapabilmek, komünist dünya görüşünü ve metodolojisini ve bunun artan şekilde, sürekli ve sistematik olarak uygulanmasını gerektirir. Ve Lenin'in de belirttiği gibi (Ne Yapmalı? içinde ve başka yerlerde) bu komünist bakış açısı ve metodoloji halk kitlelerine kendiliğinden “gelmeyecektir”, aksine onların doğrudan ve şu anki deneyimleri alanının dışından getirilmek zorundadır. Ancak, herkesin bir şekilde teorik soyutlamaya katıldığı gerçeği vardır -herkes bunu yapabilir- ve temel olarak mesele bunu nasıl, hangi dünya görüşü ve metodoloji ile yaptığınız meselesidir. - **Basics 4:22**

Amerikalıların Hayatları Diğer İnsanların Hayatlarından Daha Önemli Değildir. - **Basics 5:7**

Beğendiğim bir formülasyonu paylaşmak isterim, çünkü temel olan çok fazla şeyi kapsar. 11 Eylül'den kısa süre sonra, birisi çıkıp ABD'de yaşamak bir nevi Tony Soprano'nun evinde

yaşamaya benziyor şeklinde bir şey söylemişti veya yazmıştı. Bilirsiniz, veya az çok bir fikriniz vardır ki, elde ettiğiniz bütün ödüller ev sahibinin dünyada yaptıklarıyla bağlantılıdır. Yine de bunun ne olabileceğine ilişkin henüz daha derine ve daha uzağa bakmak istemezsiniz, çünkü bu durum her şeyi – yalnızca elde ettiklerinizi, bütün mülkünüzü değil, yaşamınızı temellendirdiğiniz bütün varsayımları da alt üst edebilir. – **Basics 5:10**

Epistemoloji ve ahlakın çakıştığı bir an vardır. Bir an gelir ve durup şöyle demeniz gerekir: Sırf sizi rahatsız hissettiriyor diye bir şeye bakmayı -veya ona inanmayı- reddetmeniz kabul edilebilir değildir. Ve bir şey sırf sizi iyi hissettiriyor diye ona inanmaya devam etmeniz de kabul edilebilir değildir. – **Basics 5:11**

“İdeolojinin büyük önemini asla hafife almayın.”

Bu İslamcı köktencilerle çok olumsuz bir örneğe sahibiz. Yaptıkları şeylerde izledikleri tarzda çok güçlü ideolojik bir bileşen bulunmaktadır.

İnsanlar kendilerini içinde buldukları koşullara nasıl yanıt verirler? Bu koşullarla karşılaştıklarında hangi rotayı veya yolu tutarlar, neye yanıt verirler? Bu önceden belirlenmiş bir şey değildir. İnsanların yanıt verdikleri, onları otomatik olarak ve her ne olursa olsun etkileyen tek bir yol yoktur. İnsanların fedekarlık düzeyleri dahi, çok ciddi derecede onların ideolojik yönelimine bağlıdır. – **Basics 5:15**